

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var vērsties pret trešo personu, kas minēta interneta sludinājumā, kurā ietverts apzīmējums, kuru var sajaukt ar preču zīmi un kurā ietverta atsauce uz šīs trešās personas pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme, veidā, ka sabiedrībai var rasties maldīgs priekšstats, ka starp šīs trešās personas uzņēmumu un preču zīmes īpašnieku pastāv oficiālas komercattiecības, pat tad, ja sludinājumu internetā nav izvietojusi tajā minētā persona un tas arī nav darīts tās vārdā, vai ja šim sludinājumam internetā iespējams piekļūt, neraugoties uz to, ka tajā norādītā persona ir darījusi visu no tas saprātīgi sagaidāmo, lai panāktu tā izņemšanu, bet nesekmīgi?

⁽¹⁾ OV 1989 L 40, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. aprīlī iesniedza *Consiglio di Stato (Itālija) – Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia/Cassa conguaglio per il settore elettrico u.c.*

(Lieta C-189/15)

(2015/C 228/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia

Pārējās lietas dalībnieces: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità per l'energia elettrica e il gas

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2003/96/EK⁽¹⁾ piemērošanas jomā patiešām ietilpst tāds valsts tiesiskais regulējums (kā pamatlietā aplūkotais), kurā – no vienas puses – atbilstīgi šai direktīvai tiek definēti “energoietilpīgie uzņēmumi” un – no otras puses – šā veida uzņēmumiem piešķirti elektrosistēmas vispārīgās izmaksas sedzošo maksājumu atvieglojumi (bet ne atvieglojumi saistībā ar energoproduktu un pašas elektrības aplikšanu ar nodokļiem)?

Apstiprinošas atbildes gadījumā:

2) Vai Savienības tiesībām, konkrēti, Direktīvas 2003/96/EEK 11. un 17. pantam ir pretrunā tāds normatīvais un administratīvais regulējums (kā tas, kas ir spēkā Itālijas tiesību sistēmā un aprakstīts šajā nolēmumā), kurā – no vienas puses – ir izdarīta izvēle ieviest sistēmu atvieglojumiem energoproduktu (elektrības) patēriņam “energoietilpīgajos” uzņēmumos minētā 17. panta izpratnē un – no otras puses – šo atvieglojumu piemērošanas subjektu loks ir sašaurināts tikai līdz tiem “energoietilpīgajiem” uzņēmumiem, kas darbojas rūpniecības nozarē, izslēdzot citās ražošanas nozarēs strādājošos uzņēmumus?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.; īpašais izdevums latviešu valodā, 9. nod., 1. sēj., 405. lpp.).